

La redescoberta de les 'Andròmines' de Samfaina de Colors

Estrenem «La nina de drap» i «Fugir del niu», dues de les cançons del seu nou treball i espectacle | Parlem amb Mirna Vilasís, actriu i cantant de la companyia

Samfaina de Colors

La trajectòria de **Samfaina de Colors** és ben extensa. 33 anys de vida, 24 espectacles i 9 treballs discogràfics avalen la dilatada carrera artística del projecte de Mirna Vilasís i Xavi Múrcia. A principis de l'any passat, la companyia va crear un nou espectacle amb el nom d'*Andròmines*. Acompanyat d'una posada en escena conceptual, els seus dos eixos principals són l'impertorbable pas del temps i els records i memòries de la nostra infantesa. Ara, coincidint amb la seva funció d'aquest diumenge al festival Temporada Alta de Girona, **Samfaina de Colors** ha volgut ampliar la dimensió de l'espectacle. L'ha editat com a treball discogràfic (Discos a mà, 2021) i com a format audiovisual. Avui, nosaltres presentem en exclusiva la primera cançó de l'espectacle, "La nina de drap", i el tema que el conclou, "Fugir del niu".

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=9TVGbx8jMAc>

Totes dues cançons exploren, amb els cuidats arranjaments de la guitarra de Xavi Múrcia, i a través de la imatge d'una nina de drap, la fugacitat del pas del temps i els grans records d'infantesa. "La nina del drap" evoca aquella andròmina amb què cadascú va passar grans moments en la seva infantesa i que, anys després, retorna plena de nostàlgia. Per la seva banda, "Fugir del niu" s'endinsa en el procés de créixer i fer-se gran. Un moment vital en què la presa de consciència i la concepció del món i del nostre entorn canvia i es reconfigura. En tots dos clips, a més, cal destacar la tasca de Xevi Riera, que ha plasmat en lletres i dibuixos l'imaginari de cadascun dels temes. Aprofundim tant en l'espectacle com en aquestes peces amb Mirna Vilasís.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=1Qcrw29g1to>

Com va sorgir la idea de fer un espectacle basat en les joguines i les andròmines d'un infant?

Volíem parlar de la fugacitat del temps. Utilitzem les joguines i andròmines d'infantesa com a símbol del bagatge que anem acumulant. Els primers anys de la nostra vida són, en aquest sentit, fonamentals i fundacionals. Tot el que ens arriba construeix la base del que hem de ser, i la música, les cançons, els jocs i el llenguatge en són una part essencial. La infantesa és un període en què ens carreguem d'eines per afrontar el que hagi de ser la nostra vida. *Andròmines* és un homenatge a aquesta construcció de la persona a partir dels objectes. La música i els paisatges visuals de l'espectacle acompanyaran l'espectador a fer un viatge oníric a la seva infantesa. Jugant amb les andròmines (una nina de drap i altres joguines), tornarem a ser petits per un instant i redescobrirem els tresors del passat.

A diferència de molts altres espectacles per a públic familiar, que prioritzen els arranjaments senzills i les melodies alegres i enganxoses, vosaltres aposteu per arranjaments molt més elaborats. Per què?

Prioritzem la qualitat i la llibertat creativa i no ens posem cap mena de límit musical. No té sentit codificar la música segons a qui s'adreça. Fem música en funció de l'espectacle i del que volem expressar. Quan elaborem els textos i la dramàturgia en general, tenim molt present que volem que tothom ens entengui, petits i grans, i per això treballem amb diferents capes de lectura.

Samfaina de Colors recomanem *Andròmines* a partir de 3 anys, sense màxim d'edat. L'emoció que sentim a la platea no té edats concretes. Sovint, els adults ens diuen que no saben si els ha agradat més a ells que als seus fills o alumnes. I també ens trobem adults que venen a veure'ns sense 'acompanyar'2 cap infant. Venen a gaudir de l'espectacle. **Samfaina de Colors** no fem 'espectacles infantils'. Fem espectacles per a tots els públics, recomanats a partir d'una certa edat.

Samfaina de Colors a l'espectacle 'Andròmines'

Com vau construir l'escenografia i el concepte teatral de l'espectacle?

La nostra proposta d'espai escènic és conceptual i dinàmica. Representem les golfes d'una casa a través d'un sol element: les caixes, on guardem els tresors i records de les nostres vides. Les piles de caixes van creant diferents composicions visuals i estètiques, agafant la metamorfosi i el canvi com a motor creatiu per conduir la història d'una noia que puja a les golfes. Allà redescobreix les seves joguines i torna a ser petita per un instant. Pretenem mostrar un adult que reviu la infantesa. No evoquem la melangia, sinó la tendresa d'aquest paradís perdut en el temps, però que perviu a la memòria. La construcció de l'escenografia va a càrrec dels nostres escenògrafs, Berta Vidal i Raül Vilasís. A *Andròmines* hi treballem un equip de 15 persones.

Comenceu amb "La nina del drap" i acabeu amb "Fugir del niu", dos temes que tracten el procés de fer-se gran. Voleu intentar empatitzar amb els infants més grans que veuen que s'han fet grans, però que encara no han entrat en la següent fase, que és l'adolescència?

Tothom pot empatitzar amb *Andròmines* perquè créixer és un moviment constant. Superem contínuament fases de la vida i, si bé ens centrem en la infantesa, el que ens mou és assaborir aquest esdevenir imparable del pas del temps. Els menuts veuran unes golfes meravelloses on tot és possible i els més grans tornarem a ser petits per un instant.